

# Psalm XVIII



WESPAZJAN KOCHOWSKI

PSALMODIA POLSKA

## *Psalm XVIII*

Salvum me fac Domine, quoniam defecit sanctus<sup>1</sup>.

Psalm 11<sup>2</sup>

NA MIEJSCU SPRAWIEDLIWOŚCI NIESZCZEROŚĆ I OBŁUDA

Wybaw mię, Panie, boć już nie masz świętego i mało prawdy zostało między syny<sup>3</sup> ludzkimi.

Marne rzeczy mówią każdy do bliźniego swego, przez wargi zdradliwe dwojakiem sercem mówią.

Jednem praktykują sprawy przeciwko słuszności; drugim gdy na migi lub skinienia dają hasło, do podźwignienia<sup>4</sup> niesprawiedliwej.

Jak na weselach oddają nowożeńcom upominki, i owszem, bardziej się tu z nimi co żywo do sądu ciśnie.

Których nie tylko sędziemu brać surowo Bóg zakazuje; ale też i wykonana przysięga wszelakim sposobem zabrania.

Podarunki czy upominki, które wywracają słowa sprawiedliwych, i najbystrzejszemu wzrokowi niespędzone bielmo na oczy przywodzą.

Więcej ważą u nich dowody z Miechowity<sup>5</sup> albo z florenckiego Dantes<sup>6</sup> niżeli cały kodeks i obszerne pandekty Justyniana<sup>7</sup>.

Spytajże skażonego, jeśli<sup>8</sup> się to godzi? Na spowiednika złoży, który mu przysięgę nie według litery, z uwolnieniem sumnienia tłomaczyć kazał.

Poprawi potem, że od tego brać nie będę, który nie da, ale kto chętnie ofiaruje, gardzić się nie godzi.

Albo też swoją alleguje<sup>9</sup> potrzebę, która i prawo łamie, i bliźniego ratunek w niepodobnej sprawie, podawszy mu rękę.

Ale niechaj zatraci Pan wszelkie usta zdradliwe, a język nadaremno imię boskie biorący, niechaj do podniebienia przyschnie krzywoprzysięzcy.

Dar, Sprawiedliwość,  
Wzrok

<sup>1</sup>*Salvum me fac Domine, quoniam defecit sanctus* (łac.) — Ratuj, Panie, bo nie ma pobożnych; *Psalm 12*. [przypis edytorski]

<sup>2</sup>*Psalm 11* — w dzisiejszej numeracji np. wg. *Biblii Tysiąclecia: Psalm 12*. [przypis edytorski]

<sup>3</sup>*syny* (daw. forma) — dziś N. Im r.m.: (między) synami. [przypis edytorski]

<sup>4</sup>*podźwignienie* (daw. forma) — dziś podźwignięcie; podniesienie. [przypis edytorski]

<sup>5</sup>*Miechowita, Maciej* właśc. *Maciej Karpiga* (1457–1523) — także: Maciej z Miechowa, Matthias de Miechow; nadworny lekarz Zygmunta I Starego, autor dzieł z zakresu medycyny i astrologii, geograf i historyk (w 1519 r. wydał *Chronica Polonorum*, tj. pierwsze drukowane dzieje Polski od czasów najwcześniejszych do 1506 r.), profesor Akademii Krakowskiej; tu nazwisko jego stanowi synonim alchemika i astrologa; ponieważ powszechnie z tych rodzajów swojej działalności był najbardziej znany. [przypis edytorski]

<sup>6</sup>*Dantes florencki* — Dante Alighieri (1265–1321), poeta włoski, prekursor renesansu, autor *Boskiej Komedii*. [przypis edytorski]

<sup>7</sup>*pandekty Justyniana* — jedna z trzech części (poza kodeksem, *Codex Iustiniani*, oraz podręcznikowymi wypisami *Institutiones sive Elementa*) wielkiej kompilacji prawa rzymskiego dokonanej przez cesarza Justyniana I Wielkiego w latach 528–534 n.e.; pandekty, zw. też *Digesta Iustiniani* (*Digesta seu Pandectae*), stanowią zbiór 50 ksiąg zawierających fragmenty z pism prawników rzymskich z okresu od I w. p.n.e. do III w. n.e. [przypis edytorski]

<sup>8</sup>*jeśli* (daw.) — czy, czy też. [przypis edytorski]

<sup>9</sup>*alegować* (z łac. *allegare*) — składać dowód, dowodzić, przytaczać coś na dowód, powoływać się na co, uzasadniać, popierać. [przypis edytorski]

Niech dom jego jak źdźbło od ognia spłonie, a zbiory jak tłustość roztopiona w kagankach zniszczyje.

Dla<sup>10</sup> nędzy utrapionych i dla wzdychania ubogich teraz powstanę, mówi Pan.

Któremu niech będzie cześć i chwała, że nas zachowa i będzie strzegł od rodzaju tego na wieki.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi świętemu etc<sup>11</sup>.

---

<sup>10</sup>*dla* (daw.) — z powodu. [przypis edytorski]

<sup>11</sup>*etc.* (łac.) — skrót od *et caetera*: i tak dalej, i tym podobnie. [przypis edytorski]

---

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z *Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur*.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na *Licencji Wolnej Sztuki 1.3*.

Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w *Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur*. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/psalmodia-polska-psalm-xviii/>

Tekst opracowany na podstawie: Wespazjan Hieronim Kochowski, Trybut należyty wdzięczności wszystkiego dobrego dawcy Panu i Bogu, albo Psalmodya polska za dobrodziejstwa Boskie dziękująca, przez jedną najlichszą kreaturę roku pańs. 1693 napisana, a do druku podana roku pańs. 1695; wyd. Kazimierza Józefa Turowskiego, nakł. Wydawnictwa Biblioteki Polskiej, Kraków 1859.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>) na podstawie tekstu dostępnego w serwisie Wikiźródła (<http://pl.wikisource.org>). Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Wojciech Kotwica.

*Wesprzyj Wolne Lektury!*

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

*Jak możesz pomóc?*

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).